ΕΤΟΣ ΙΙ — ΒΑΡΝΑ, 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1892.—ΣΑΒΒΑΤΟΝ — ΑΡΙΘ. 149

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . . . λέβα 15
Ἐξάμηνος . . . . . » 8

Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . . . φράγκα 20
Ἐξάμηνος . . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγαροτραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἀ. σελίδι ὁ στίχος Χ. 2
Ἐν τῇ β. » » » » 1
Ἐν τῇ γ. » » » » 50
Ἐν τῇ δ. » » » » 25

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο "ΤΥΠΟΣ„ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

ΚΑΙ

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Ο ὑπουργικὸς «Τύπος» τῆς Βιέννης ἐξακολουθῶν τὰς ἐπὶ τῆς ἐν Φιλιππουπόλει Ἐκθέσεως κρίσεις αὐτοῦ ἐξαίρει τὴν νηφάλιον καὶ μεμετρημένην πολιτικὴν τῶν βουλγάρων, δι' ἧς καὶ μόνης, ὡς λέγει, κατώρθοῦσιν οὗτοι ν' ἀντιπαλαίωσι κατὰ τόσων δυσχερειῶν καὶ δι, ἧς ἐπέτυχον τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῶν βουλγάρων ἐπὶ τευχθέντα, ὡς τρανῶς δύναται νὰ μαρτυρήσῃ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐν Φιλιππουπόλει Ἐκθέσεως ἥς οὐ σμικρὰ ἡ σημασία. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὸν συντάκτην τοῦ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Βουλγαρίας ἄρθρου, νὰ συγκρίνῃ τὴν θέσιν τῶν βουλγάρων πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν Ἀνεξαρτήτων βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι οὗτοι οὐδένα ἔχοσι λόγον νὰ φοβηθῶσι τὴν σύγκρουσιν. «Ἡ πρόσφατος ὑπουργικὴ κρίσις ἐν Σερβία, λέγει «ὁ Τύπος,» ἀπέδειξε πόσον ὀλίγον ὠφέλησε τὴν χώραν ἡ τριετὴς κυβέρνησις τῶν ῥιζοσπαστῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Οἱ ὑπάλληλοι παύονται νῦν στιφηδὸν ὡς ἀνίκανοι, κατηρτίσθη δ' ἐπιτροπὴ ὅπως ἐξακριβώσιτὰς ἀφορμὰς τοῦ ἐλλείμματος τοῦ κυμαινομένου χρέους, καὶ τῆς κενότητος του ταμείου. Ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχουσι τὰ πράγματα κάλλιον. Ἡ Ἑλλὰς ἀπειλεῖται οἰκονομικῶς ὑφ' ἧς ἡ Πορτογαλλία τύχης, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις δέν εὑρίσκει οὔτε τὸ πρὸς ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας δάνειον τῶν 30 ἑκατομμυρίων. Οστις δὲ σήμερον ἐν Ἀθήναις δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, οὔτε νὰ σκεφθῇ δύναται περὶ θεραπείας τῶν κακῶν τῆς διοικήσεως, περὶ καταστολῆς τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ληστείας, περὶ βελτιώσεως τοῦ ὁλιβερῶς ἔχοντος στρατοῦ».

Εἰς τὰς σκέψεις του ταύτας, περὶ Ἑλλάδος ὡρμήθη ὁ «Τύπος» ἐκτενῆ ἐπιστολῆς σταλλείσης αὐτῷ ἐξ Ἀθηνῶν ἥτις δὲν εἶναι ἢ χυδαῖον συνονθύλευμα τῶν ἐκφοβιστικῶν εἰδήσεων τοῦ ἐν Ἑλλάδι φαύλως ἀντιπολιτευομένου τύπου, καθ' ἃς ἡ ἐντύπωσις δῆθεν ἣν ἐποιήσατο εἰς τὸν λαὸν ἡ ἀποτυχία τοῦ δανείου, εἶναι ἀρκούντως ἀποθαρρυντικὴ» καὶ ὅτι ὅῆθεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς μὴ εὑρίσκων ἄλλην διέξοδον, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ καταλείπων τὸ ἄχαρι ἔργον τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σκάφους τῆς πολιτείας ἐκ τῆς θυέλλης εἰς ἄλλον» καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Καὶ ὅμως δὲν ἔπρεπε, νομίζομεν, νὰ διαφύγῃ τὸν εὐφυολόγον συντάκτην, τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς καθ' ὃ ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ γράφει ὅτι «Οὐχ ἧττον παρὰ τὰς στιγμιαίας δυσχερείας ἡ ἐπικρατοῦσα ἀπαισιοδοξία δὲν εἶναι δεδικαιολογημένη. Ἡ ἐνεστῶσα κρίσις εἶναι παροδική, τὸ σπουδαῖον δὲ ζήτημα εἶναι ἡ ἐξῆς ἐρώτησις: ἡ Ἑλλὰς θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποστῇ τὰ ἐπιβληθέντα αὐτῇ βάρη; εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην πᾶς ἀμερόληπτος θ' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς! Ἡ Ἑλλὰς εἶναι χώρα φύσει πλουσία, εἰς ἣν διὰ τῆς ἐπιτελέσεως γενναίων μεταρριθμίσεων ἐπιφυλάσσεται ἀνθηρὸν οἰκονομικὸν μέλλον. Ἀλλως τε ἔστωσαν πάντες βέβαιοι ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ μικροψυχήσῃ καὶ ὅτι τοὐναντίον, θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως προφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς τύχης τῆς Πορτογαλίας.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ φανῇ παράδοξον εἰς τοὺς γινώσκοντας τὴν ἰδιόρρυθμον ἣν κέκτηται τέχνην περὶ τὸ κρίνειν ὁ «Τύπος» ὅστις θέλων ὅπως δήποτε νὰ ἐξάρῃ τὰς προόδους τῆς Βουλγαρίας, τὸ ταμιευτικὸν ὡς τὸ ὀνομάζει πνεῦμα τῶν βουλγάρων, καὶ τὴν νομιμόφρονα αὐτῶν πολιτικὴν δὲν θεωρεῖ ἀκατάλληλον νὰ ὑβρίζῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ Σερβίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν πρώτην διότι ἐδείχθη ὑπερτέρα ἀεί ποτε παντὸς εὐρωπαϊκοῦ συνδιασμοῦ πόθοῦσα ὅλως ἀνεξάρ- τητον καὶ ἐλεύθερον βίον, ἐγκαυχωμένη δὲ εἰς ἑαυτὴν καὶ μόνην ἐπὶ τοῖς ἐπιτελεσθεῖσιν ἔργοις τῆς προόδου τῆς χώρας της.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ὁμιλοῦσα ἐν μακρῷ ἄρθρῳ γεγραμμένῳ ἐν ἄγαν σκωμματικῷ πνεύματι ὅπερ παρ' αὐτοῖς πολιτισμὸς καλεῖται περὶ τῶν ἀνταλλαγεισῶν ἐπ ἐσχάτων φιλοφρονήσεων ἐν ταῖς θέρμαις τοῦ Αἰξ-Λὲ-Μπαὶν μεταξὺ Καρνώ, τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Γιερς καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς «Οὐδαμῶς ἰσχυριζόμεθα ὅτι ἀνάμεσον Ρωσσίας, Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος δὲν ὑφίσταται ἢ δὲν θὰ συνθηκολογηθῇ τριπλὴ συμμαχία, ἀλλ' ὅπως δήποτε ἡ ἐκεῖ συνέντευξις μικρὸν συνετέλεσεν ἢ θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Τοὐναντίον ὁ μεσευρωπαϊκὸς σύνδεσμος, δὲν θορυβεῖ, δὲν ἐνασμενίζεται εἰς ἐπιδείξεις καὶ ὑπερβολὰς δὲν κολακεύει, ἀλλ' ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. . . . . .

Ὡς αἱ ἑορταὶ τοῦ Κρόνσταντ ἐξημίθησαν μηδὲν καταλιποῦσαι ἴχνος οὕτω καὶ ἡ συνέντευξις τοῦ Αἴξ θὰ παρέλθῃ δίκην ὀπτασίας ἥτις οὐδένα ἀπεπλάνησεν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἡ συνάδελφος «Πατρὶς» τοῦ Βουκουρεστίου σχολιάζουσα τὴν γνωστὴν ἐγκύκλιον τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργείου καὶ διαζωγραφοῦσα τὴν δεινὴν δοκιμασίαν εἰς ἣν τίθησι τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες τὸ ὑπουργικὸν ἔγγραφον, συνιστᾷ τῇ Ἑλληνικῇ κυβερνήσει νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως κατὰ τοῦ κειμένου τοῦ ἐγγράφου τούτου καὶ ἐπιμόνως νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν αὐτοῦ, Ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ εἰς τὰς ἐπισήμους ἐνεργείας της συμβουλεύει τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἐν Σοφίᾳ πράκτορα αὐτῆς.

Τελευτῶσα δὲ ἐλπίζει ἐπὶ τὴν ἐγνωσμένην ἱκανότητα τοῦ κ. Δραγούμη ὅστις καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ λέγει ἡ «Πατρὶς» «θὰ πράξῃ ὅτι ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ὑπαγορεύει»

—Ἡ ἐν Κων)πόλει συνάδελφος «Ν. Ἐπιθεώρησις» θεωρεῖ τὴν ἀθέτησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σταμπουλωφ ὑποσχέσεων ὡς προσβολὴν κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πιστεύει δὲ ὅτι οὗτος δὲν θὰ μείνῃ ἀπαθὴς οὔτε θ' ἀνεχθῇ «τὴν καταπάτησιν τῶν ὑπὸ τοσούτων διεθνῶν συμβολαίων ἡγγυημένων ἀπαραγράπτων δικαίων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ οἰκούντων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ὧν οὕτωσιν ἐπιδιώκεται ἥτε ἐθνικὴ καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἀπορρόφησις πραγματοποιουμένων οὕτω τῶν φόβων οὓς ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρῆ τοσοῦτον προφητικῶς εἶχε προΐδει ἐν τῇ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1878 περιλαλήτῳ αὐτοῦ ἐγκυκλίῳ».

— Ἐκ Πύργου γράφουσιν ἡμῖν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 Σεπτεμβρίου ὅτι ἡ ἐκκρεμότης τοῦ σχολικοῦ ζητήματος καὶ ἐν Πύργῳ καὶ ἐν ταῖς περιξ πόλεσι τοὺς πάντας κατέστησε κατηφεῖς. Ὁμοιαι διαταγαὶ ταῖς τοῦ Πύργου καὶ Σωζουπόλεως διεβιβάσθησαν καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ ἧς οἱ κάτοικοι διατελοῦσιν ἐν προφανεῖ συγκινήσει. Απαντες εἰσὶ σκυθρωποί. οὐδεὶς σκέπτεται περὶ συμφέροντος ἢ πόρου ζωῆς, ἀλλὰ πῶς θὰ κατορθωθῇ ἡ ἐξεύρεσις μέσου ὅπως ἅπαντες ἐνὶ σώματι ἐκλιπαρήσωσι τὴν κυβέρνησιν ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρου τὸ ὁποῖον βαρέως θὰ φέρωσιν οἱ ἐν βουλγαρίᾳ Ἕλληνες. Αὐτὰ καὶ μόνα συζητοῦνται καὶ ἐν τοῖς καφφείοις καὶ ἐν τοῖς οἴκοις.

— Σήμερον ὁ νομαρχεύων κ. Ράεφ προσεκάλεσε τὴν Ἐφορείαν τῆς ἐνταῦθα Ἑλλην. Κοινότητος καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ ὅτι διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας πᾶσαν σχετικὴν ὁδηγίαν περὶ τῶν σχολείων αὐτῶν ὁριζομένων ἄλλως τε τῶν ὅρων τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ ἐν τῷ νέῳ περὶ ἐσπαιδεύσεως νόμῳ εὑρήσουσιν ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ ἐσχάτως τῇ κοινότητι ἐγκυκλίῳ τοῦ ὑπουργείου διασαφηνιζούσῃ τὴν πορείαν τῶν κοινοτικῶν σχολείων.

Σχολικὰ — Εἶναι πρωτοφανὴς ἡ συγκίνησις ἡ κατέχουσα τὸ ἑλληνικὸν τῆς πόλεως ἡμῶν πλήρωμα ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας δι' ἧς ἁπτεται πλέον ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ νομαρχεία τῆς ἡμετ. πόλεως ἀπέστειλε πρὸς τὴν κοινότητα τὴν ἐν λόγῳ ἐγκύκλιον, ἄνευ οὐδενὸς ἐγγράφου, οἱονεὶ δηλοῦσα πῶς καὶ τίνι τρόπῳ ὀφείλει ἡ κοινότης νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς διοργάνωσιν τῶν σχολείων αὐτῆς αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου ἤδη σχολικοῦ ἔτους 92-93. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ κοινότης ἔκρινε καλὸν νὰ συγκαλέσῃ συνεδρίασιν τῶν μέλων αὐτῆς προσκαλέσασα καὶ τινας τῶν πολιτῶν ὅπως συσκεφθῇ πῶς καὶ τίνι τρόπῳ νὰ συντάξῃ ἀναφορὰν ἣν νὰ ἀποστείλῃ τῷ πρωθυπουργῷ ὑπομιμνήσκουσαν τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ἡ τοιαύτη συνέλευσις ὤφειλε νὰ ᾖ γενικὴ καθόσον εἰς τὸ ζήτημα δὲν ἐνδιαφέρονται μόνον 5 ἢ 10 ἄτομα, ἀλλὰ ὁλόκληρος ἡ κοινότης, ἥτις μεταξὺ τῶν μελλῶν αὐτῆς πιστεύομεν ἀριθμεῖ ν' ὁμικούς, ἰατροὺς καὶ ἱκανοὺς ἄλλους λογίους οἵτινες πολλὰ δύνανται νὰ συνεισφέρωσι περὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου ζητήματος!

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται πρὸς γνῶσιν τῶν ἐν Πύργῳ, Ἀγχιάλῳ Σωζουπόλει, Μεσημβρίᾳ καὶ τοῖς πέριξ πελατῶν τοῦ διεθνοῦς τυπογραφείου τοῦ κ. Χ. Α Λαμπρίδου ὅτι ὁ μόνος πράκτωρ πρὸς ὃν διὰ πᾶσαν αἴτησιν δέον νὰ ἀπευθύνωνται οὗτοι ἐν Πύργῳ εἶναι ὁ γνωστὸς ἐκεῖ κοσμηματοπώλης κ. Χρῆστος Ἰωσηφίδης.

ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΤΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1892.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΗΜΕΤΕΡΩΝ

Ζ

Κρίσεις επί της εγκυκλίου

Γράφοντες εν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ὀδησσοῦ» περὶ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ κ. Ζίβκωφ, ἀνεφέραμεν μόνον τὸ περὶ ταραξιῶν ζήτημα ὅπερ ἐξηντλήσαμεν ἐν τοῖς δυνατοῖς ἐπιχειρήμασιν. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα ἐν τῷ ὑπερεκχειλίζοντι τὴν καρδίαν ἡμῶν ἐθνικῷ αἰσθήματι νὰ παραλείψωμεν καὶ τὰ ἑξῆς. Ὁ κ. Ζίβκωφ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ, του τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνας διακρίνει εἰς Γκαγκαούζους καὶ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς! Ἀραγε δυνάμεθα νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν ποῖοι οἱ Γκαγκαοῦζοι καὶ ποῖοι οἱ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς; Τί δὲ σημαίνει ἡ λέξις Γκαγκαοῦζοι; Κατ' αὐτὸν μέν, ἄνθρωποι αὐτόχθονες ἀμφιταλαντευόμενοι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων! Ἀλλὰ ποῦ ἦσαν οἱ Βούλγαροι πρὸ 1000 ἐτῶν ὅτε ὑπῆρχον οἱ Γκαγκαοῦζοι; Ποῖοι δὲ οὗτοι οἱ Γκαγκαοῦζοι; Ἡμεῖς! ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Ζίβκωφ! Ἐπειδὴ ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἔζησεν μεταξὺ ἡμῶν πιστεύομεν ὅτι κατεννόησεν ἤδη ὅτι τὸ παρὰ τοῖς Γκαγκαούζοις ἐθνικὸν αἴσθημα εἶναι τοιοῦτον, ὥστε ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ μὴ λησμονῶσι μὲν ὅτι πατρὶς των τυγχάνει ἡ Βουλγαρία, ἀλλ' ἐπιβάλλει αὐτοῖς νὰ μὴ λησμονῶσιν ἐπίσης ὅτι ἡ καταγωγὴ αὐτῶν εἶναι Ἑλληνική!

Δὲν ἐλύσαμεν ὅμως τὸ περὶ Γκαγκαούζων ζήτημα! Γκαγκαοῦζαι λέγονται οἱ κάτοικοι ἀπὸ Βάρνης μέχρι Κωνστάντζης τῆς Βλαχίας ἡ δὲ λέξις δηλοῖ τὸν αὐτόχθονα κάτοικον ὡς π. χ. ἡ λέξις Γκαγκαρέζος δηλοῖ τὸν αὐτόχθονα Ἀθηναῖον. Τὸ δὲ ἐπώνυμον καθιερώθη ὑπὸ τοῦ χρόνου, ὁπότε οὐδὲ εἷς Βούλγαρος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἄνω οὐδὲ κάτω Μοισίας.

Μήπως ἐλησμόνησεν ὁ κ. Ζίβκωφ ὅ,τι ἡ ἱστορία διδάσκει, ὅτι ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις πάσης παιδεύσεως ἐν τῇ Χώρᾳ ἥτις σήμερον ὀνομάζεται Βουλγαρία; Ἢ μήπως λησμονεῖ ὅτι ἡ γλῶσσα ἑκάστου ἔθνους, ἀπαραλάκτως ὡς ἡ βουλγαρική, ἔχει πολλοὺς ἰδιωτισμοὺς καθιερωθέντας ὡς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων; Μήπως ἡ φιλολογικὴ ἢ καὶ ὁμιλουμένη βουλγαρικὴ γλῶσσα εἶναι αὐτὴ ἐκείνη ἣν ἐδίδαξαν οἱ ἱεραπόστολοι τῶν Βουλγ. Κύριλλος καὶ Μεθόδιος; Μήπως ὁ λόγιος βούλγαρος δύναται νὰ ἀρθρώσῃ πρότασιν ἐκ πέντε λέξεων χωρὶς ἡμῖα νὰ ᾖ ξενική;

Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ γίνεται λόγος ὅτι οἱ Γκαγκαοῦζαι μεταχειρίζονται ὡς γλῶσσαν ἐν ταῖς συνομιλίαις αὐτὸν τὴν Τουρκικήν. Ἀλλὰ ποῖοι Γκαγκαοῦζοι; Οἱ ἀπὸ τοῦ 51 καὶ ἐντεῦθεν! Ὁ κ. Ζίβκωφ ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτι ἔζησε μεταξὺ ἡμῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γινώσκῃ ὅτι οἱ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης Γκαγκαοῦζοι ὡμίλουν καθαρεύουσαν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, δύναται δὲ νὰ βεβαιωθῇ τοῦτο ἐκ τῶν ἐπιζώντων λειψάνων τῆς πρὸ τοῦ 51 γενεᾶς, ἥτις ἐνῷ τὰ τέκνα της πιεζόμενα ὑπὸ τῆς τυρανικῆς δουλείας ὡμίλουν τὴν Οθωμανικὴν αὐτοὶ δὲ ἠγνόουν παντάπασι αὐτὴν μόλα ταῦτα τὴν διετήρησαν καὶ ὡμιλοῦσιν αὐτὴν μέχρι σήμερον! Τοῦτ' αὐτὸ δύναταί τίς νὰ εἴπῃ καὶ μετὰ τὸ ἔτος 1870 ὅτε ἡ γλῶσσα ἤρξατο λαμβάνουσα τὴν πρέπουσαν αὐτῇ μορφήν. Ὑπάρχουσι δηλονότι καὶ σήμερον ἔτι μητέρες ὧν τὰ τέκνα οὐδέ γρὶ! κατὰ τὴν παροιμίαν τουρκικὰ γνωρίζουσι καὶ ὅμως συνεγοοῦνται μετ' αὐτῶν εἰς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν. Μή λοιπὸν τὰ ὑπὸ τῶν καιρικῶν περιστάσεων ἐπιβαλλόμενα, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἱστορικὰ σημεῖα, ἐφ' ὧν ὁ κ. Ζίβκωφ στηριζόμενος ἐξεπόνησε τὴν ἐγκύκλιόν του;

ΧΡΟΝΙΚΑ

☞ Τὴν προσεχῆ Τρίτην ἡ «Ὀδησσός» δὲν ἐκδίδοται ἐπὶ τῇ ἑορτῇ.

Ἡ ἄφιξις Ἡγεμόνος

Αὔριον ἀναμένεται ἐντῇ πόλει μας ἡ. Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος μετὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ μητρὸς πριγκηπίσσης Κλημεντίνης. Πρὸς τὴν ὅσον οἷόντε θερμοτέραν δεξιώσιν τῶν Α. Β. Υ. ἐλήφθησαν πρὸ πολλοῦ τὰ κατάλληλα μέτρα.

Διάταγμα — Ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως τοῦ δημαρχειακοῦ ἰατροῦ καθ' ἣν ἐν τῇ ἡμετ. πόλει βεβαιοῦται ἡ ὕπαρξις κακοήθους ἐπὶ δημικοῦ πυρετοῦ, τὸ δημαρχεῖον ἐξέδοτο διάταγμα δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία τῶν σχολῶν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Ἐνδεδομένη παρακοὴ οἱ διδάσκαλοι ὡς καὶ οἱ Ἔφοροι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι καὶ καταδικάζονται κατὰ τὸν νόμον.

Νεὸς κανονισμός. Κατὰ τὸν κανονισμόν, ὃν ἐξέδωκε τελευταίως τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ ἐν τῇ Βουλγαρικῇ ἡγεμονίᾳ νομάρχαι ἵνα τοῦ λοιποῦ φέρωσι στρατιωτικὴν ἐνδυμασίαν δι' ἧς ἔσονται βεβαίως σεβαστότεροι.

Ἡ «Πλόβδηφ» λαμβάνει ἐκ τούτου ἀφορμὴν συμβουλεύει τὸ δὲ ὑπουργεῖον ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν δικαστῶν ἀκόμη δὲ καὶ τῶν δικηγόρων ἐπιβάλῃ ἰδιαιτέραν ἐνδυμασίαν τοὐλάχιστον κατὰ τὰς συνεδριάσεις, ὡς τοῦτο συμβαίνη ἐν Βελγίῳ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἔκθεσις — Τὴν ἔκθεσιν ἐπεσκέφθησαν τὴν μὲν 29 λιξ. 2,659 τὴν δὲ 30 τοῦ αὐτοῦ 4,200 ἐξακολουθοῦσι δὲ σωριδὸν ἀφικνούμενοι οἱ ἐκ Σαμακοβίου, Καρνοβατίου Σίστοβ μν ἐπισκέπται.

Διὰ τὴν ἔκθεσιν — (4 Χθὲς τρέ.) ἀνεχώρησαν οἱ τεταγμένοι ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ἡμῶν συμβουλίου βοηθὸς τοῦ δημάρχου κ,κ. Νόεφ καὶ ὁ κ. Γέντσεφ διὰ τὴν ἔκθεσιν.

Ἑλλην. Μητρόπολις. — Ἡ «Σβομποδά» ἀναγράφει τὴν εἴδησιν καθ' ἣν ὁ ἐν Ὀχριδι ἕλλην ἐπίσκοπος Ἀνθιμος, συνεπείᾳ τοῦ αὐτόθι διορισμοῦ βουλγάρου ἐπισκόπου, θελήσας νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ ὑπὸ βλάχων, κατ' αὐτήν, κατοικουμένῃ πόλει τῆς Μακεδονίας Κρούσεβον, μετὰ πολλὰς ταραχὰς καὶ διαπληκτισμοὺς μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ἑλλήνων καὶ βλάχων κατοίκων, ἐπὶ τέλους ἐδάρη ἀνηλεῶς».

Ἐκ τῶν ἐπιφερομένων ὑπ' αὐτῆς κρίσεων φαίνεται ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔχεται ἀληθείας.

Οἱ Ἡγεμόνες—Τὴν 29 λήξαντος περὶ τὴν 10 ὥρ. π. μ. ἀφίκοντο ἐν Φιλιππουπόλει αἱ Α. Β. Υψ. Ἡγεμών Φερδινάνδος καὶ ἡ μήτηρ Αὐτοῦ Κλημεντίνη, οὓς ὑπεδέχθησαν ἐν τῷ ἐκεῖ σταθμῷ ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ προεξαρχόντων τῶν ὑπουργῶν τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως, οἱ ἐκθέται καὶ τινες εὐγενεῖς καὶ ἅπασα ἡ πόλις. Αἱ Α. Β, Ὑψηλότητες ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ κατηυθύνθησαν εἰς τὸ μέγαρον ἔνθα ἐχαιρετήθησαν ὑποτιμητικῆς φρουρᾶς τὴν 4 δὲ ὥρ. μ. μ. ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν ὅπου ἡ Α. Β. Υ Ἡγεμονομήτωρ ἐγένετο δεκτὴ διὰ φρενητιωδῶν οὐρρὶ ἐπισκεφθεῖσα μετὰ πολλῆς περιεργείας ἅπαντα τὰ περίπτερα, ἐξέφρασε τὴν ἄκραν αὐτῆς εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῶν θαυμάτων ἅτινα παρεσκεύασεν ἡ νέα Βουλγρία.

Σύγγρουσις — Ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Ταταρ—Παζαρτζικίου ὅτι, τὸ σιδηροδρομικὸν ταχυδρομεῖον κινῆσαν ἐκ Σοφίας τὴν ἑσπέραν τῆς 30 λήξ. μηνὸς ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Τ. Παζαρτζικίου παρεκλίναν κατὰ λάθος εἰς ἄλλην γραμμὴν συνεκρούσθη μετὰ ἱσταμένης φορτηγοῦ ἀμαξοστοιχίας. Ἡ μηχανὴ ἐν βαγόνιον καὶ μέρος τῶν ταχυδρομικῶν βαγονίων συνετρίβησαν, Ὁ θερμαστὴς ἐφονεύθη ὁ δὲ μηχανικὸς βαρέως ἐπληγώθη ὡς καὶ τινες ἐπιβᾶται ἐλαφρῶς ἐτραυματίσθησαν.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ,

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓ. ΓΛΩΣΣΗΣ

ὑπὸ

Π. ΦΙΛΥΡΙΔΟΥ

ἐκδίδοντος

Γ. ΓΟΡΓΙΟΥ

Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν ταῖς ἀστικαῖς καὶ ἀνωτέραις Ἑλλὴν Σχολαῖς σπουδαζόντων τὴν βουλγαρικὴν ἑλληνοπαίδων.

(συνέχεια)

Ἀκολούθως ὁ συγγραφεὺς ὡς ἑξῆς ὁρίζει ἐν τῇ § 37 τὸν σχηματισμὸν τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς:

«Ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ σχηματίζονται προσθήκῃ του προθέματος **να**».

Ἀλλὰ ποῦ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ προσθήκη τοῦ προθέματος(?) τούτου, πρὸ τοῦ ὀνόματος ἢ μετά; Καὶ πῶς; συνημμένως ἢ ἰδιαιτέρως;

Ὅλα ταῦτα βεβαίως συντομίας χάριν θὰ παρέλειψεν, Ἐπειτα πρὸς τί τάχα τὸ κενολογικὸν πρόθεμα, καὶ οὐχὶ ἡ ἁπλουστάτη καὶ τοῖς πᾶσι γνωστοτάτη πρόθεσις **να**: ἢ μήπως ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ ἀμφότερα ταῦτα ὡς ταὐτοσήμαντα; Αν οὕτω, παρακαλεῖται νὰ μελετήσῃ κάλλιον τὴν βουλγ. γραμματικὴν ἐξ ἧς ἐδιδάχθη τὴν βουλγ. γλῶσσαν καὶ ἣν πιστεύομεν θὰ εἶχεν ὑπ' ὄψιν.

Ἡ σύνταξις γραμματικῆς προωρισμ

---

(5) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (5)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

(Συνέχεια).

Β.

Ὁ οὕτως εἰσελθὼν ἦν ὁ Λουδοβῖκος ὁ πρωτότοκος υἱὸς τῆς κομήσσης.

Ὁ Λουδοβῖκος εἶχε τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ Ερνέστου ἡλικίαν διότι ἦν δίδυμος αὐτῷ. Κατὰ τὸ ἀνάστημα ἦν ὁ αὐτὸς μετὰ τοῦ Ερνέστου ὡς καὶ κατὰ τὴν μορφήν, ἀλλ' εἶχε πολὺ ἀλλείαν τὴν καρδίαν. Οἱ ὀφθαλμοί του μέλανες καὶ μεγάλοι, ἀλλὰ δὲν εἶχον τὴν φαιδρότητα καὶ εἰλικρίνειαν ἐκείνην ἣν εἶχον οἱ τοῦ Ερνέστου. Ὁ χαρακτὴρ ἦν τόσῳ διάφορος ὥστε οἱ γνωρίζοντες τοὺς δύο ἀδελφοὺς ἔλεγον ὅτι εἶναι πολὺ δυνατὸν νὰ ἀνατραπῇ τὸ κοινὸν λόγιον «οἷα ἡ μορφὴ οὐκ ἔστιν τοιάδε καὶ ἡ ψυχὴ».

Καὶ ὅμως οἱ γεροντότεροι ἔλεγον:

— Ἰδού! εἶναι δυνατὸν ἐν τῷ κόσμῳ νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι πολὺ δὲ περισσότερον ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι οὐδόλως νὰ ὁμοιάζωσι μεταξύ των!

Ὁ Λουδοβῖκος ἅμα εἰσελθὼν ἤκουσε τὰς τελευταίας λέξεις τῆς μητρός του ἥτις τῷ εἶπεν:

— Πῶς Λουδοβῖκε! ἐδῶ τοιαύτην ὥραν; Δὲν σὲ περιέμενον!

— Εἶναι ἀληθὲς μῆτερ μου! ἀλλὰ ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὸν χαρμόσυνον διορισμόν μου παρὰ τῷ Δόγῃ αὐθέντῃ μας ὡς κόμητος καὶ ἰδιαιτέρου μυστικοσυμβούλου. . . .

— Ἐχει καλῶς! τῷ εἶπεν ἡ μήτηρ του σοβαρῶς! Αλλὰ πρόσεξον μὴ σὲ παρασύρῃ ἡ ἀνθρώπινος δόξα καὶ λησμονήσῃς ὅτι ὡς ἄνθρωπος ἔχεις καθήκοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ!

— Ἀλλὰ μῆτερ μου! διέκοψεν ὁ Λουδοβῖκος, καὶ ἔρριψεν βλέμμα ἀποτρόπαιον ἐπὶ τῆς Ροζαλίας, τὸ ὁποῖον εἰς τὸν εἰδήμονα παρατηρητὴν θὰ προὐξένει μεγάλην ἐντύπωσιν.

Ἡ Ροζαλία μετὰ τρόμου παρετήρησε τὸ βλέμμα τοῦτο ὅπερ δὲν διέφυγεν οὐδὲ τὰ βλέμματα τῆς κομήσσης! Καὶ διατί; Ἰδοὺ διατί.

Ἡ Ροζαλία ἔμεινεν ὀρφανὴ ὅτε διέτρεχε τὸ ἕβδομον τῆς ἡλικίας της ἔτος. Ὅτε ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν δεκατριῶν τῶν, ἤρξατο ἡ τέως νομιζομένη μετ ξὺ τῶν δύο ἀδελῶν ἀδελφικὴ συμπ θεια νὰ μεταβάλλεται εἰς ἔρωτα, ἀλλ ἔρωτα ἀγνὸν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀδε φῶν ὅς ἦν ὁ Ερνέστος.

Οὗτος ἅμα ἐσχόλαζε τῶν μαθημάτ του, ἤρχετο πρῶτος καὶ ἔτεινε τὰς χ ρας τῇ δόνᾳ Ροζαλίᾳ. Τὸ ἴδιον ἔπρα τε καὶ ὁ Λουδοβῖκος, ἀλλ' ἡ καρδ τῆς νεάνιδος ᾐσθάνετο περισσοτέρ ἀνασκίρτησιν ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τοῦ Ερ στου, ἐν ᾧ ἐπὶ τῇ τοῦ Λουδοβίκου χαρὰ ἐπήγαζεν ἐξ ὅλως ἀλλοίου αἰσ ματος.

Ἡ θέα τῆς Δόνης Ροζαλίας προὐξ νει ζωηρὰν ἐντύπωσιν εἰς ἀμφοτέρ τοὺς διδύμους ἀδελφούς, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ερνέστου ἡ ἐντύπω ἐπήγαζεν ἐκ φίλτρου ἀδόλου ὅπερ δ

νως νὰ διδάξῃ μαθητὰς πρωτοπείρους δὲν πρέπει νομίζομεν νὰ περιορίζεται εἰς ξηροὺς κανόνας δι' ὧν συγχέεται καὶ σκοτίζεται ὁ σπουδαστὴς, ἀλλὰ νὰ διασαφηνίζῃ καὶ διευκολύνῃ αὐτὸν διὰ γλώσσης λίαν εὐλήπτου, καὶ σαφοὺς καὶ διὰ ὁρισμῶν γνωστῶν αὐτῷ προβαίνου σαεπὶ παραδεγμάτων ἀπὸ τὰ γνωστὰ εἰς τὰ ἄγνωστα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

Π ε τ ρ ο ύ π ο λ ι ς 3 Σ ε π τ ε μ β ρ ί ο υ.—Ἡ αὐτοκράτειρα μειὰ διαμονὴν εἰς Σπαλα θὰ ἀπέλθῃ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Μ. δουκὸς Γεωργίου ἐν Καυκάσῳ.

Β ι έ ν ν η.—Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησεν ἐκ Βιέννης εἰς Λίντς Κατάστασις δουκὸς Χέρμαν ἐξακολουθεῖ ἐμπνέουσα ἀνησυχίας.

Π α ρ ί σ ι ο ι.—Οφρεῦσσινὲ ἔφθασεν εἰς Μοντ-Μοριγὼ ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὰ τελευταῖα γυμνάσια τοῦ 9ου καὶ 11 σώματος. Ἐν τοῖς γενομένοις γυμνασίοις οἱ στρατιῶται ἀπέδειξαν ἐπιτηδειότητα ἐπιτυχῆ. Ὁ Καρνὼ θὰ φθάσῃ αὔριον εἰς Πορτιὲ ὅπου καὶ θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸν στρατὸντὸ τελευταίον.

Π α ρ ί σ ι ο ι.— Ἐν παρισίοις καὶ τοῖς πέριξ χθὲς 59 κρούσματα καὶ 44 θάνατοι ἐξ ὧν 14 κρούσματα καὶ 13. θάνατοι ἐν Ρουέννῃ,

Χ ά β ρ η.—Χθὲς 11 κρούσματα καὶ 7 θάνατοι .

Π ε τ ρ ο ύ π ο ι ς.—Τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος ἐγκατέλειψεν τὸ Ζανγορὸδ ἀπερχόμενον εἰς εἰς Σπάλαν. Οἱ ὑπουργοὶ Οστρόφσκη καὶ Βίττε ἀπεφάνθησαν κατὰ τῆς προτάσεως ἥτις ἐπιβάλλει μέτρα αἱστηρότερα κατὰ τῶν Ιουδαίων. Ομοία πρότασις συνεζητήθη ἄνευ τελειωτικῆς ἀποφάσεως.

Α ὐ τ ό θ ι.—Ο καθηγητὴς Μπουδόλοβιτς διορισθήσεται πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου Δορπάτης Τὸ ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ ἀπεστάλη τοῖς ὑπουργοῖς Βὶτ καὶ Κριβοσάϊν. Η δημοσίευσις περιμένεται αὔριον.

Ο ὔ λ λ η.—Επὶ Ατμοπλοίου Ιολδερνὲς ἐρχομένου ἐκ Κροστάδης συνέβησαν δύο χολερικοὶ θάνατοι ἐν τῷ πληρώματι. Ετέθη ὑπὸ κάθαρσιν.

Τ ο λ ω σ σ α.—Ἐν κροῦσμα θανατηφόρον διαρροίας χολεροειδοῦς.

Γ έ ν ο α.—Οἱ βασιλεῖς ἀνεχώρησαντὴν νύκτα ἐντῷ μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων. Εξέφρασαν εἰς τὸν λαὸν εὐχαριστίας ἐπὶ πατριωτικοῖς αἰσθήμασι.

Β ι έ ν ν η.4—Η κατάστασις τοῦ πρίγκηπος βελτιοῦται. Ο αὐτοκράτωρ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ελλάδος ἀντήλλαξαν μακρὰν ἐπίσκεψιν λίαν τιμητικὴν καὶ ἐγκάρδιον. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔφερε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν στολὴν τοῦ αὐστριακοῦ τάγματος, τοῦ ὁποίου εἶναι ἐπίτιμος ἀρχηγός. Ο βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θὰ διαμείνῃ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι τῆς πρωΐας τῆς αὔριον.

Β ε ρ ο λ ῖ ν ο ν.—Οὐδὲν νέον κροῦσμα ἐκ χολέρας. Οἱ ἰατροὶ διατείνονται ἀπότομον μείωσιν τῆς χολερίνης.

Ἀ μ β ο ύ ρ γ ο ν.—Ὁ πρόεδρος τοῦ κυβερνείου Σχλέβιγκ διεκοίνωσεν ὅτι ἡ Αλτόνα εἶναι ἐλευθέρα ἐκ τῆς ἐπιδημίας. Χθὲς ἐν Αμβούργῳ 283 κρούσματα 108 θάνατοι. Η διεύθυνσις τοῦ νοσοκομείου διακηρίσσει ἐπισήμως ἐπαισχθῆ τὴν ἐλάττωσιν τῆς χολέρας.

Ν έ α-Υ ό ρ κ η.—Δέκα θάνατοι ἐκ χολέρας ἀσιατικῆς ἐβεβαιώθησαν ἐνταῦθα.

Δ ο υ β λ ῖ ν ο ν.—Τὸ συμβούλιον εἰς ὃ παρευρίσκετο ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Ιρλανδίας, ἀπεφάσισε νὰ ἐξαλείψῃ ὅλας τὰς ἐν ἰσχύει διατάξεις κατὰ τὸν ἐπισχετικὸν ἐναντίον τῆς Ιρλανδίας νόμον.

— Σ τ ε τ ῖ ν ο ν. ἐ π ί σ η μ ο ν.—Δύο κρούσματα χολέρας ἀσιατικῆς τὸ ἓν θανατηφόρον Ὁ προσβεβλημένος ἀσθενὴς εἶναι ναύτης.

Α θ ῆ ν α ι.—Εἴσοδος ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ δειγμάτων ἄνευ ἀξίας ἀπηγορεύθη ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι.

Β ρ υ ξ έ λ λ α ι.—Σήμερον εἷς θάνατος ἐκ χολέρας εἰς τὰ περίχωρα. Πολλὰ κρούσματα εἰς Meix ἔναντι τῆς Βυτρών, τρεῖς δὲ θάνατοι.

Γ έ ν ο υ α.— Τὸ βασιλικὸν ζεῦγος παρευρέθη εἰς τὸν χορὸν τοῦ μαρκησίου Δομινίκοῦ Παλλαβησσίου ὅπου παρευρέθησαν προσκληθέντες διπλωμάται, ξένοι ἀξιωματικοὶ, καὶ οἱ ναύαρχοι. Ὁ ναύαρχος Ριενζὲ ἐπεσκέφθη, τὸν δήμαρχον ἐγκαρδίως, ἡ δημοκρατικὴ ἐπιτροπὴ παρουσιασθεῖσα ἐπέδωκε τῷ δημάρχῳ ἔγγραφον συμπαθὲς ὑπογεγραμένον παρὰ 300 ἐργατικῶν συνδέσμων. Ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη ἐπιτροπὴν Βαρκελώνης, εἰς δήμαρχον τῆς ὁποίας ἀπένειμε τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ Μυρικίου, ὁ δὲ δήμαρχος ἐδωρήσατο τῷ βασιλεῖ τὴν εἰκόνα τῆς Βαρκελώνης ἔργον τοῦ διασήμου ζωγράφου Baravin εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης.

Ἀ μ β ο ύ ρ γ ο ν.—344 κρούσματα 148 θάνατοι ἐξ ὧν τὴν Τρίτην 198, 96. Ὁ ἰατρὸς Κὼχ ἔφθασεν.

Π ε τ ρ ο ύ π ο λ ι ς.4—Ὁ «Μηνύτωρ» τοῦ Κράτους δημοσιεύει τὴν παραίτησιν τοῦ Βισνεγράδσκη καὶ τὸν διορισμόν του Βίττε ὡς ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν. Εν Πετρουπόλει μετ' ἐπιτάσεως διαδίδοται ἡ φήμη ὅτι ὁ Δραγκομίροβ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Κιέβου θὰ παραιτηθῇ. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τεχεράνης ἀπὸ τῆς 6/9—11/9 235 θανατοι. Εν τῷ στρατοπέδῳ Σχάχ 130 θάνατοι. Η χολέρα ἐξερράγη ἐν Ισπαχάν.

Π α ρ ί σ ι ο ι. — Χθὲς ἐνταῦθα καὶ Μπανλιὼ 45, 11 ἐν Ρουέννῃ 13 ἄνευ θανάτου. Εν χάρβῃ 13, 2

Α ὐ τ ό θ ι.—Επίσημος στατιστικὴ τῆς συγκομιδῆς τοῦ σίτου ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1892 δίδει 109264421 ἑκτόλιτα σίτου ἐπιφανείας σπορίμου 6979911 ἑκταρίων, ἡ παραγωγὴ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἦτο 77265828 ἑκτόλιτρα ἐπὶ ἐπιφανείας σπορίμου 7559599 ἑκταρίων.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Στρατφόρτον ἐπὶ Αὐῶνος, εἴκοσι ὥρας μακρὰν τοῦ Λονδίνου, ὑπῆρχε παλαιά τις μικρὰ οἰκία, καλύβη μᾶλλον, εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς νεότητός της ἀξία ἴσως τινῶν ἑκαντοντάδων δραχμῶν. Η οἰκία αὕτη ἐπωλήθη ἐπὶ δημοπρασίας. Ανθρωπός τις, ξενικὴν ἔχων τὴν ὄψιν, καὶ ὡς ἐφαίνετο κἂν, μὴ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν τῶν βαθυπλούτων ἐκείνων Αγγλων, οἵτινες ἀγοράσαντες διὰ τοῦ πλούτου των ὅλας τὰς εὐχαριστήσεις, τελευταίαν εὐχαρίστησιν ἔχουσι νὰ σπαταλῶσι τὸν πλοῦτόν των χωρὶς ν' ἀγοράζωσι τίποτε, πλησιάσας εἰς τὸν κήρυκα, ἐπρόσφερε χιλίας λίρα (28,000 δραχ.) διὰ τὴν καλύβην ταύτην.

Αμα ἐκηρύχθη ἡ τιμὴ αὕτη, ἄλλος ἄνθρωπος προσελθών, ἐνεχείρισε σημείωσίν τινα εἰς τὸν κήρυκα, ὅστις ἀνήγγειλε μεγαλοφώνως, ὅτι ἑταιρία συστᾶσα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀγοράσῃ τὴν οἰκίαν ταύτην καὶ νὰ τὴν καταστήσῃ δημόσιον κτῆμα, ἐπρόσφερε ποσότητα ἀνωτέραν τῶν χιλίων λιρῶν. Τότε ὁ πρῶτος ἀγοραστὴς ἀνέκραξεν ἐκ τῆς θέσεως ὅπου ἵστατο. «Δὲν ἔχω ποσῶς δυσκολίαν νὰ προσφέρω δισχιλίας λίρας» (56,000). Αλλ' ὁ κήρυξ ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ προσφορὰ τῆς ἑταιρίας εἶναι ἔτι ἀνωτέρα, καὶ οὐδενὸς προσθέντος ἐπέκεινα, ἡ οἰκία κατεκυρώθη εἰς τὴν ἑταιρίαν διὰ 3000 λίρας (δραχ. 84,000).

Αλλὰ τίνος ἦν ἡ οἰκία αὕτη ἥτις ἐπωλεῖτο οὕτως ὀγδοηκοντάκις ὑπὲρ τὴν ἀξίαν της; Εἰς τὰ 1564 ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ ὁ υἱὸς ἐριοπώλου, ὅστις κοινοτάτην λαβὼν ἀγωγήν, κατὰ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας του κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν ὡς θυροκλόπος. Μετὰ δὲ ταῦτα κατετάχθη εἰς συνοδείαν ὑποκριτῶν, καὶ παρίστα δράματα εἰς τὰ διάφορα θέατρα τῆς Αγγλίας. Η καλύβη ἡ πωληθεῖσα εἰς τιμὴν ἴσην οἴκου μεγαλοπρεποῦς, ἦν τοῦ ὑποκριτοῦ τούτου. Αλλ' ὁ ὑποκριτὴς ἦν συγχρόνως καὶ ποιητής, καὶ ὠνομάζετο Γουϊλέλμος Σαϊξισπεῖρος!

ΕΛΛΗΝΟΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ
ΚΑΙ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ
„ΘΕΣΠΙΣ"

Διευθυνόμενος
ὑπὸ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΗΣΑΪΟΥ

Σήμερον ἀφίκετο ὁ ὑπὸ τὸν κ. Ησαΐαν μελοδραματικὸς θίασος προτιθέμενος ἐλλείψει καταλληλοτέρου κέντρου νὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δημαρ. κήπου, Πιστεύομεν ὅτι τὸ ὁμογενὲς κοινον θὰ συνδράμῃ τὸν θίασον.

Τὸ παρασταθησόμενον δράμα αὔριον ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ δημαρχ. κήπου τὸ κοινωνικὸν «Σωσάνα Ιμβερτ καὶ ἡ ἀστειοτάτη κωμῳδία» Βέβαια! Βέβαια! παρεμβαλλομένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς τερψιθύμου τριῳδίας «ἡ Αὐγοῦλα τῶν Χωρικῶν». Αὔριον λοιπὸν ὅλοι εἰς τὸ θέατρον.

εἶναι μὲν ἔρως, ἀλλὰ πηγάζει ἐκ τῆς ἐρωτικῆς ἀνάγκης τῶν νέων καρδιῶν, εἰς δὲ τὴν καρδίαν τοῦ Λοδοβίκοο προϋξένει ἐντύπωσιν ἡδονικὴν μᾶλλον ἢ ἐρωτικὴν, διὸ καὶ διήγειρε τὴν ζηλοτυπιαν καὶ κατὰ μικρὸν τὸ μῖσος ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι προησθάνετο ὅτι αὐτὸς θὰ προτιμηθῇ. Διὸ καὶ προσεπάθει ἐν τῷ κρυπτῷ τὸν ἐρωτόληπτον ὑποκρινόμενος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὔνοιαν τῆς Ροζαλίας.

Αλλ' ἀπέτυχεν, διότι, ὡς εἴδομεν, ἡ Ροζαλία ἐπροτίμησε καὶ ἠγάπησε τὸν Ερνέστον καὶ ἐμνηστεύθη μετ' αὐτοῦ.

Εκτοτε κρύφιον μῖσος ἤρξατο μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν, διότι ἡ προτίμησις τοῦ Ερνέστου δὲν ἦτο μόνον παραγκωνισμὸς τοῦ Λουδοβίκου, ἀλλὰ καὶ κατέστρεφεν τὰ σχέδια αὐτοῦ διότι μετὰ τῆς Ροζαλίας ὁ Λουδοβῖκος θὰ ἐγίνετο καὶ κύριος τῆς κολοσιαίας αὐτῆς περιουσίας τῆς ὁποίας ἦτο ἡ μόνη κληρονόμος.

Τοιαῦτα λοιπὸν τρέφων αἰσθήματα πρὸς τὸν ἀδελφόν του ὁ Λουδοβῖκος, ἀκούσας δὲ καὶ τὰς τελευταίας τῆς μητρός του λέξεις, ἤρξατο πλέον ἀποβλέπων πρὸς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ὁποίας ἤλπιζεν ὅτι θὰ ὑποσκελίσῃ τὸν ἔρωτα τῆς Ροζαλίας πρὸς τὸν Ερνέστον καὶ θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀγαπηθῇ παρ' αὐτῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διατελῶν. Αλλὰ πόσον ἠπατᾶτο! ἐνόμιζεν ὁ τάλας ὅτι ὁ ἀγνὸς ἔρως γίνεται καὶ οὐχὶ γεννᾶται! Εν ᾧ ἡ Ροζαλία πρὸ μικροῦ πρὸ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀσήμου Ερνέστου τὰ πάντα ἐθυσίαζε καὶ δόξαν καὶ θρόνους καὶ τὰ πάντα!

— Πῶς ἐδῶ, Λουδοβῖκε; τῷ εἶπεν ἡ μήτηρ του!

— Ηλθον διὰ νὰ . . . . σᾶς . . . . ἀνα . . . γγεί . . . λω ὅτι ἡ Α. Υψηλὸ . . . της ὁ Δό . . . γης ἀνεγνώρισε τὴν κυριότητά μου ὡς κόμητος τοῦ Κ. καὶ ἐπὶ πλέον μὲ ὠνόμασε ἰδιαίτερον μου . . . στι . . . κο . . . σύμ . . . βου . . . λον . . . τοῦ πα . . . λατί . . , ου . . . του.

Τὰς τελευταίας λέξεις δὲν ἠδυνήθη νὰ τελειώσῃ διότι ὁ Ερνέστος καὶ ἡ κόμησσα ὕποπτα βλέμματα ἔρριψαν ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου!

— Εὔχομαι τῷ εἶπεν ξηρῶς ἡμήτηρ του, νὰ φανῇς ἀντάξιος τῆς θέσεώς σου, ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψει τὰς τελευταίας συμβουλὰς τοῦ πατρό σου, ὅτις οὐδέποτε μὲν ἐκολάκευσε τοὺς ἰσχυρούς, ὡς σήμερον συμβαίνει, ἀλλ' ἐτίμα καὶ ἐσέβετο αὐτοὺς ἕτοιμος νὰ χύσῃ καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ αἵματός του ρανῖδα ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Πρόσεχε δὲ πρὸ παντὸς μὴ ἁμαρτήσῃς εἰς τὰ καθήκοντα τῆς τιμῆς, διότι τότε . . . . τότε . . . . θὰ ἀπωθάνῳ!

Οἱ τελευταῖοι λόγοι τῆς κομήσσης κατεχομένης ὑπὸ προφανοῦς συγκινήσεως, ἀπηγγέλθησαν μετὰ τόσου τόνου, ὥστε ἐπροξένησαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Λουδοβῖκον.

— Χαίρετε μῆτερ! εἶπε μετ' ὀλίγον τείνων τῇ κομήσσῃ τὴν χεῖρα. Χαίρεται Κυρία! εἶπεν τῇ δόνα καὶ ἠσπάσθη τὴν δεξιάν της, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνόμισεν αὐτὴ ὅτι ἐπέθηκεν δηλητήριον μᾶλλον ἢ φίλημα ἀδελφικὸν· χαίρετε ἀδελφέ!

(ἀκολουθεῖ)

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΙΕΟΝ

„ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ"

(ΠΛΟΒΔΙΦ)

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΟΔΟΣ «ΣΟΛΟΥΝΣΚΑ» ΜΠΑΛΟΥΚ-ΠΑΖΑΡ, ΑΡΙΘ. 461

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ

Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ Φ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ — ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διάφορα Εὐρωπαϊκὰ ποτὰ καὶ γνήσιοι παλαιοὶ καὶ νέοι οἶνοι

Εὐρωπαϊκὸς τυρὸς.—Ολα τὰ εἴδη τῶν διὰ τῶν χειρείων κρεάτων παρασκευαζομένων ἐδεσμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΝ ΠΥΡΓΩι

Ὁδὸς „Φερδινάνδοβα".

(20—36) (20—36)

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς τελευταίου συστήματος, ἐπίπλων καὶ καλλίστου ὑλικοῦ διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβείᾳ καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φωτογραφήσει.

Μεγέθη ἀπὸ Βιζὶτ μέχρι φυσικοῦ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΝΕΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Ι. Μ. ΔΑΣΚΑΛΩΦ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ «ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ»

ΚΑΤΩΘΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ (Hôtel de Russie.)

Πρώτην ἤδη φορὰν ἱδρύεται ἐνταῦθα Κουρεῖον διακρινόμενον ἐπὶ πλουσίῳ καὶ εὐρωπαϊκῷ πλούτῳ καὶ φιλοκάλῳ διακοσμήσει φημισθὲν ἔντε Κωνσταντινουπόλει καὶ Βουκουρεστίῳ καθόσον ὁ κ. Ι. Μ. Δασκαλὼφ συνεργάσθη μετὰ τοῦ ἀνακτορικοῦ κουρέως κ. Γ. Προδανώφ, ἀνταμειφθέντος ὑπὸ διαφόρων αὐλῶν διὰ μεταλλίων.

Ἐπὶ πλέον κέκτηται μηχανὴν τῆς ὁποίας στεροῦνται τὰ ἐνταῦσα Κουρεῖα, πρὸς παντελῆ ἐξάλειψιν τῆς πιτυρίδος.

ΑΡΙΣΤΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΝ, ΣΑΠΩΝΩΝ, ΠΟΥΔΡΑΣ ΜΥΡΕΛΑΙΟΥ ΚΤΛ.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

Δέχεται συνδρομητὰς μὲ τὰς αὐτὰς τῶν ἄλλων 10—36 Κουρείων τιμάς. 10—36

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἰβὰν Καρλόβσκης ἔπαυσεν ὢν τοῦ λοιποῦ πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν διωρίσαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νεσὴμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρλόβσκη ἀνήκουσα οἰκί , συγκειμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκ τριῶν δωματίων, ι μαγειρίου, ι πλυντηρίου καὶ ἑνὸς οἰκήματος μετὰ ἀποθήκης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δὲ τῇ ἄνω— ἓξ ὁ δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μπιάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ ὡραιοτάτης τοποθεσίας παρὰ τὴν παραλίαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθήτωσαν οἱ ἀγορασταὶ πρὸς τὸν κ. Νεσὴμ Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ. Πανιτσέρσκην καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς »Νατσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας «Νατσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société général d'assuranse à Bucarest.

Nous portons á la connaissance da l' honorable public que, M-r J. Karlofsky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna, nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d' émettre les polices d' assurance etrecevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer:

La maison qui appartenait à M-r J. Carlofsky, laquelle contient dans le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier étage contient six chambres. La susdite maison est situeé à Varna, rue «Bela» No- 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Necime B. Barouch. agent de la «Nationala» à Varna. Monssieurs Panidjersky et Rancoff avocats á Varna, á l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction Générale de la Société d'assurance «Nationala» á Bucarest.

(10—24)

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 5 Σεπτεμβρίου 1892.

		ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
		λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.
Ἐπικαταλλαγὴ (agio)							
Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 3.20							
Ἀγορὰ » » » 3.60							
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100..	252	—	260	—	255	—
» φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	75	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιωρ.	100..	210	—	211	30	210	31
» φράγκ. χρυσᾶ	100..			100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100..	123	—	124	30	123	80
» φρ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	40	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ελβετ. φράγκα χρυσᾶ	100..	99	80	100	35	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1..	25	18	25	26	25	24
» φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	45	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1..	22	70	22	95	—	—
» φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	30	—	—
Σερβίας Ρουμανίας φράγκα χρυσᾶ	100..	—	—	100	30	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.51						

Ὁ ἐλάχιστος δρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον. Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος δρος 0.25 ἑκ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ ΟΤΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΑΡΤΙΝ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΙΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ

Διεθνὲς Τυπογραφεῖον Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ. — Βάρνα.